
VAALIEN EDELLÄ

Herrat naftateollisuudenharjoittajat ovat perääntyneet. Sanomalehtensä „Neftjanoje Dielo“⁵³ toimittajan suun kautta he vielä hiljattain lausuiivat, että ammattiliitot ovat Bakussa „muualta saapunut aines, joka on työläisten ulkopuolella“. Naftateollisuudenharjoittajain tahtoa täyttäessään viranomaiset ovat liimailleet ilmoituksia, joissa työläisiä kehoitetaan valitsemaan valtuutettuja organisatiotoimikuntaan, pyrkien tällä tavalla syrjäyttämään ammattiliitot kamppailun johdosta. Niin oli eilen. Mutta nyt, tammikuun 7 päivänä, tehdastarkastaja ilmoitti ammattiliittojen sihteereille, että on pidetty naftateollisuudenharjoittajain kokous, jossa he päättivät pyytää herra kaupunginpäällikköä antamaan ammattiliitoille lupatodistukset kokousten pitämiseen naftalähteillä ja tehtailla.

Herrat kapitalistit pelkäävät ammattiliittojen vaikutuksen voimistumista, he haluaisivat nähdä työläiset pirstoutuneessa ja sekasortoisessa tilassa eivätkä tässä tarkoituksessa halua tunnustaa edes naftalähde- ja tehdastoimikuntia. Mutta me olemme pakoittaneet heidät nyt tunnustamaan, että työväenelämän erään

kaikkein tärkeimmän kysymyksen, neuvottelukokousta ja kollektiivista sopimusta koskevan kysymyksen, ratkaisemista on ammattiliittojen johdettava ja ne tulevat sitä johtamaan.

Me olemme pakoittaneet heidät tunnustamaan ammattiliittojen johtavan merkityksen siitä huolimatta, että herrat dashnaksakanit⁵⁴ ja sosialistivallankumoukselliset menivät herrojen naftateollisuudenharjoittajain ja viranomaisten avuksi heidän taistelussaan työväenjärjestöjä vastaan.

Herrat dashnaksakanit seurasivat kiireellisesti herra kaupunginpäällikön kutsua ja ryhtyivät heti vaaleihin, tietenkin omissa tarkoituksissaan — tehdäkseen tyhjäksi ne kamppailun käymisen ehdot, jotka ammattiliitot olivat asettaneet, ja tärkeimmän niistä — työväenjärjestöjen tunnustamisen.

Mutta herrat naftateollisuudenharjoittajat eivät kuitenkaan olleet tyytyväisiä dashnaksakanien hätäiseen toimintaan. Viimemainittujen mukana menivät vain pienet toiminimet, sellaiset kuin Abijants, Raduga, Ararat, Faros y.m., ja vaalit toimitettiin vain parissa kolmessa suuressa armenialaisessa toiminimessä.

Kaspian-Mustanmeren yhtiön, Nobelin, Kokorevin, „Bornin“, Shibajevin, Asadullajevin, Moskovan-Kaukaasian yhtiön ja muiden toiminimien työläiset panivat päätöksillään vastalauseen tuollaisia vaaleja vastaan ja kieltäytyivät osallistumasta niihin ennen kuin ammattiliitoille annetaan lupatodistukset.

Suurimpain ja vaikutusvaltaisimpain toiminimien työläiset ilmaisivat tahtonsa selvästi ja määritellysti antaen siten vastauksen, paitsi herroille naftateollisuudenharjoittajille, myöskin niille „ystävillään“.

jotka puhuvat mielellään joutavia aivan liian kauriiksi.

Päätöslauselmillaan työläiset vahvistivat selvästi ja määritellysti sen, että ammattiliittojen asettamat ehdot eivät ole „johtajien“ keksimiä, niin kuin sosialistivallankumoukselliset väittävät kirjassaan: „Miksi me emme mene neuvottelukokoukseen“.

Viranomaiset, naftateollisuudenharjoittajat ja dashnaksakanit taistelevat ammattiliittojen vaikutuksen laajenemista vastaan. Työläiset lausuvat luottamuksensa liittoja kohtaan ja ilmaisevat solidaarisuutensa niihin ehtoihin, jotka ammattiliitot ovat asettaneet.

Sanat „neuvottelukokous“ ja „neuvottelut“ eivät ole eivätkä saa olla työläisille pelättimenä, aivan samoin kuin työläiset eivät pelkää käydä lakon edellä neuvotteluja ja esittää vaatimuksia. Vaatimusten esittäminen poistaa toisinaan välttämättömyyden ratkaista riita lakolla. Useimmiten käy päinvastoin. Mutta sitä varten, että „neuvottelut“ avaisivat työläisten nähtäväksi koko kuvan asioiden todellisesta tilasta, sitä varten, että neuvottelukokouksen johdosta käytävä kamppailu voisi työväen elämän kaikkien kysymysten laajalla asettamisella ja julkisella käsittelyllä tehdä työläisille verrattomia palveluksia, on välttämätöntä niiden ehtojen toteuttaminen, jotka ammattiliitot ovat asettaneet ja jotka sisällytetään valittaville valtuutetuille annettavaan evästykseen.

Minkäänlaiset neuvottelut „eivät ole peloittavia“, jos niitä käydään koko työläisjoukon nähden. Asetetut ehdot turvaavat kaikille työläisille mahdollisuuden osallistua laajasti kaikkien neuvottelukokouksen kanssa yhteydessä olevien kysymysten käsittelyyn.

Surullisen kuuluisat shendrikovilaistyyppiset neuvottelukokoukset on haudattu ikuisiksi ajoiksi.

Me olemme saaneet aikaan sen, että toverit, jotka „olivat lähellä“ verstastyöläisten liittoa, ovat lähteneet meidän mukaamme ja hylänneet tunnuksen „neuvottelukokous hinnalla millä hyvänsä“. He ovat päättäneet boikotoida sellaisia vaaleja, jotka toimitetaan ilman perusehtoa, ilman ammattiliittojen johtavan merkityksen tunnustamista. Me saamme aikaan myöskin sen, ettei enää tule olemaan niitä, jotka kannattavat boikottia „hinnalla millä hyvänsä“. Neuvottelukokous, ja mikä tärkeintä, kamppailu sen johdosta on työläisille otollinen, jos sitä varten saadaan välttämättömät ehdot.

Työläiset ovat viimeisillä päätöslauselmillaan vahvistaneet meidän asenteemme oikeaksi.

Lupatodistukset on meille annettu. Me olemme siis saavuttaneet sen, että viranomaiset ja naftateollisuudenharjoittajat ovat tunnustaneet liittojen johtavan osuuden.

Suurimpien toiminimien työläisten enemmistö on lausunut kannattavansa vaaleihin osallistumista meidän esittämiemme ehtojen pohjalla.

Nyt me voimme rauhassa ja varmoina ryhtyä valitsemaan valtuutettuja, joille suosittelemme annettavaksi evästyksen: valitkaa 16 sellaista edustajaa, jotka vaativat välttämättömänä ehtona neuvottelujen käymiselle organisatiotoimikunnassa ennen kaikkea seuraavien kohtien tunnustamista:

1) Neuvottelukokouksen ajan määräävät työläisten valtuutetut ja tuotannonharjoittajain valtuutetut tasa-vertaisina puolina, s.o. keskinäisellä sopimuksella.

2) Kaikkien valtuutettujen kokous, johon on valittu yksi jokaisesta sadasta työläisestä, on säilytettävä neuvottelukokouksen päättymiseen asti, ja sen on aika-ajoittain ja tarpeen vaatiessa kokoonnuttava käsittelemään työläisten, neuvottelukokouksen jäsenten sekä edustajain selostuksia ja antamaan heille johtavia ohjeita.

3) Valtuutetuilla on oikeus järjestää tehtaissa, naftalähteillä ja verstaissa kokouksia vaadittujen ja tarjottujen sopimusehtojen käsittelemiseksi.

4) Naftatyöläisten ja verstayöläisten ammattiliittojen hallinnot saavat oikeuden lähettää edustajiaan ilman päätösvaltaista äänioikeutta itse neuvottelukokoukseen, joka pidetään naftateollisuudenharjoittajain kanssa, samoin kuin oikeuden tehdä selostuksia neuvottelukokouksen kaikissa valiokunnissa, valtuutettujen kokouksissa, tehdas-, työpaikka- y.m. kokouksissa.

5) Edustajat organisatiotoimikuntaan valitsee Valtuutettujen neuvosto yhtenä kokonaisuutena jakautumatta tuotantoaloittain. Myöskin organisatiotoimikunnassa käydään neuvotteluja yhtenä kokonaisuutena (yhtenäinen sopimus kaikille työläisille).

*Sanomalehti „Gudok“ № 14,
tammikuun 13 p:nä 1908
Artikkeli ilman allekirjoitusta*

*Julkaistaan lehden tekstin
mukaan*